

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Karla Šimky a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce: **MUDr. F. H.**, proti žalovanému: **Krajskému úřadu Olomouckého kraje**, se sídlem v Olomouci, Jeremenkova 40a, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 6. 4. 2006, č. j. 22 Ca 220/2004 - 37,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se z a m í t á .**
- II.** Žalobci **se n e p ř i z n á v á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Včas podanou kasační stížností brojil žalovaný (dále též „stěžovatel“) proti shora uvedenému rozsudku krajského soudu, kterým bylo zrušeno jeho rozhodnutí ze dne 2. 10. 2003, č. j. OSR/3258/03-SŘ/1974/He, pro vady řízení. Tímto správním rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Olomouce ze dne 30. 4. 2003, č. j. ÚSO/879/2001/Če, jímž bylo povoleno umístění přístavby rodinného domu na pozemcích a přípojky NN na pozemku, vše v k.ú. Ch.

II.

Stěžovatel opřel svoji kasační stížnost o ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“). Namítal, že soud nesprávně posoudil právní otázku vztahu závazných stanovisek dotčených orgánů státní správy a dalších závazných podkladů rozhodnutí, ze kterých je stavební úřad povinen

ve svém rozhodnutí vycházet, a v důsledku toho vydal nesprávné rozhodnutí. Krajský soud v odůvodnění svého rozsudku vyslovil, že se správní orgány obou stupňů nezabývaly zhoršením oslunění bytu žalobce, že vypracované grafy nemají vypovídací schopnost k celkovému oslunění bytu, že chyběl celkový výkres bytu žalobce, že žalovaný vyhodnotil jako podklad rozhodnutí pouze první z vypracovaných posudků, ačkoliv výsledky měření byly rozdílné, a proto považoval závěry žalovaného za nepřezkoumatelné z důvodů rozporu s obsahem správního spisu. Stěžovatel k tomu uvedl, že byly vypracovány dva grafy zastínění - graf zastínění pozemku v k.ú. Ch. a graf zastínění štítu sousedního objektu s oknem obytné místnosti, umístěného na tomto pozemku. Oba grafy byly zpracovány autorizovaným architektem Ing. arch. O. S. a z důvodové zprávy vyplývá, že se nezhorší proslunění obytné místnosti, proto se nemůže zhoršit ani proslunění celého bytu nad míru přípustnou normovou hodnotou. Stěžovatel vycházel ve svém rozhodnutí z obou vypracovaných posudků, což je i v závěru odůvodnění rozhodnutí obsaženo. Stěžovatel dále upozornil, že žalobce měl možnost předložit oponentní posudek.

Krajský soud dále shledal důvodnou námitku, v níž žalobce zpochybnil správnost závěrů Hasičského záchranného sboru, že podmínky přístupu k nemovitosti jsou v souladu s ČSN. Námitku žalobce, že místní komunikace má šíři 5 m, zatímco ve zprávě Hasičského záchranného sboru je uvedena šíře 6 m, považuje krajský soud za rozpor se zásadou správního řízení, že správní orgán je povinen vždy spolehlivě zjistit skutečný stav věci. K tomu stěžovatel namítal, že si stavební úřad v řízení vyžádal stanovisko Hasičského záchranného sboru Olomouckého kraje, ve kterém se uvádí, že doporučuje vydání rozhodnutí o umístění předmětné stavby z hlediska požární ochrany bez připomínek, neboť přístavba není v rozporu s ČSN 730802 o požární bezpečnosti staveb. Hasičský záchranný sbor posoudil otázku přístupu požární techniky přímo na místě stavby dne 14. 9. 2001 při místním šetření. Stavební úřad je stanoviskem Hasičského záchranného sboru jako orgánem příslušným vázán, proto není v tomto případě pro stěžovatele podstatná přesná šíře místní komunikace jako zjištění, že je zajištěn přístup požární technikou, a tím zabezpečena požární bezpečnost staveb.

Krajský soud rovněž dospěl dále k závěru, že se žalovaný nevypořádal s námitkou týkající se odtokových poměrů v posuzované oblasti a k že se nevyjádřil vůbec k posouzení odtoku povodňové vlny, a dospěl proto k závěru, že se žalovaný vypořádal s těmito námitkami způsobem, který činí jejich závěry nepřezkoumatelnými. Stěžovatel však namítal, že odbor životního prostředí Magistrátu města Olomouce ve svém vyjádření č. j. ŽP/2570/01/Zv ze dne 28. 11. 2001 vydal souhlas s přístavbou rodinného domu s tím, že touto přístavbou nedojde k významnému ovlivnění odtokových poměrů ze stávající lokality. Stavební úřad je tímto vyjádřením dotčeného orgánu státní správy vázán ve smyslu ustanovení § 126 odst. 1 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), a tedy se ani sám s těmito námitkami vypořádat nemůže. Pokud by se snažil sám něco doplňovat, popř. nevycházel z vyjádření dotčeného orgánu státní správy, porušil by zákon.

Z výše uvedených důvodů navrhl stěžovatel rozhodnutí krajského soudu zrušit a vrátit mu věc k dalšímu řízení.

III.

Žalobce považoval rozhodnutí krajského soudu za správné a ztotožnil se s jeho závěry. Uvedl, že stavebník situuje stavbu podél jeho pozemku v takové délce a výšce a s takřka

vodorovnou střechou, že zastíněním a podstatným omezením oslunění žalobcova bytu přes jediné okno, kterým se dostává slunce do bytu o více než dvou obytných místnostech, těžce zhoršuje pohodu bydlení v oblasti opakovaně zamokřované záplavami řeky M. Žalobce dodal, že ihned po zahájení územního řízení žádal od navrhovatele stavby graf zastínění. Byl mu však předán graf oslunění, který neměl žádnou validitu, neboť nebylo provedeno šetření na místě a rozměry okna neodpovídaly skutečnosti. Následně byl vyhotoven opravený graf oslunění sporného okna, ale správní orgán prvního stupně ani stěžovatel z tohoto grafu podle žalobce nevycházeli. Poslední opravený graf přitom podle žalobce jasně dokazoval, že osvit sporného okna je hluboko pod 3 hodiny. Žalobce zdůrazňoval, že vzhledem k zamokření domu a vlhkosti v terénu opakovaně zamokřovaném povodněmi je zhoršení oslunění při nedodržení norem ČSN nepřijatelné. Pokud jde o stanovisko Hasičského záchranného sboru Olomouckého kraje, ve kterém je uvedeno, že vyhovuje normě ČSN 730802, pro kterou je závazná šířka příjezdové komunikace 6 metrů a vzdálenost od umístění stavby do 50 metrů, žalobce upozornil, že ve skutečnosti je šířka příjezdové komunikace něco přes 5 m, přičemž touto jeho námitkou se nikdo nezabýval. Dále žalobce uvedl, že masivní plný dřevěný plot a nepovolená zděná malá stavba v zadní části na hranici s jeho parcelou zamezují odtoku povodňových vln. K prošetření této situace se odvolal u odboru životního prostředí, ovšem jeho odvolání bylo pro opožděnost odmítnuto. Závěrem vyslovil přesvědčení, že stavební úřad musí vycházet ze zákonných stavebních norem a ne je obcházet a navíc podle obecného znění stavebního zákona přihlídnout k situaci v záplavové oblasti.

IV.

Kasační stížnost je podle § 102 a násl. s. ř. s. přípustná a podle jejího obsahu je v ní namítán důvod odpovídající ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

Rozsahem a důvody kasační stížnosti je Nejvyšší správní soud podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. vázán.

V.

Ze správního a soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil následující skutečnosti rozhodné pro posouzení důvodnosti kasační stížnosti: Dne 11. 6. 2001 podal stavebník O. W. návrh na vydání rozhodnutí o umístění stavby, které posléze doplnil o žádost na rozhodnutí o povolení výjimky z ustanovení § 8 odst. 2 vyhlášky č. 137/1988 Sb., o obecných technických požadavcích na výstavbu (dále jen „vyhláška č. 137/1998 Sb.“). K projednání námitek vznesených žalobcem bylo nařízeno ústní jednání a místní šetření na den 14. 9. 2001. Na tomto jednání byli přítomní seznámeni s grafem oslunění. Přílohou k protokolu z ústního jednání a místního šetření ze dne 14. 9. 2001 je vyjádření Hasičského záchranného sboru Olomouckého kraje, že vydání rozhodnutí o umístění stavby přístavby rodinného domku je z hlediska požární ochrany bez připomínek. Přístavba není v rozporu s ČSN 73 0802, neboť podmínka příjezdové komunikace o šíři 6 metrů a vzdálenosti umístění stavby do 50 metrů od této komunikace není narušena.

Vyrozuměním ze dne 24. 10. 2001 byli účastníci řízení informováni o změně rozsahu návrhu tak, že vzdálenost přístavby od hranice s pozemkem p.č. 61 bude 2 metry, tj. v souladu s odstupovými vzdálenostmi danými vyhláškou č. 137/1998 Sb. Dne 22. 11. 2001 se konalo ústní jednání spojené s místním šetřením. Podle protokolu z tohoto jednání žalobce opětovně vznesl připomínky týkající se zastínění a zhoršení oslunění jeho nemovitostí, přičemž své otázky, na jejichž zodpovězení trvá, formuloval písemně dne

20. 11. 2001. Rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 3. 12. 2001 bylo územní řízení přerušeno a žalobce byl odkázán se svými námitkami na soud. Žalobce podáním ze dne 11. 12. 2001 požádal o zaslání výsledku šetření na místě, týkajícího se zhoršení oslunění místností v jeho rodinném domě, a žádost o prodloužení lhůty pro podání námitek k soudu. Vyrozměním ze dne 3. 1. 2002 byli účastníci řízení informováni o nových podkladech pro rozhodnutí, a to v novém grafu zastínění pozemku p.č. 61 včetně západního štítu domu ze dne 18. 12. 2001. Ve spise se nachází graf zastínění štítu objektu na stavební parcele vypracovaný Ing. arch. O. S. dne 21. 8. 2001. Z průvodní zprávy k tomuto grafu vyplývá, že po 16.00 hod. okno ve štítu vzdálené 1 metr od zahradního nároží sousedova domu získá slunce po dobu 3 hodin 10 minut při dodržení minimálního úhlu dopadu paprsku do okna 30%, což při náležité velikosti okenního otvoru do obytné místnosti činí tuto místnost dostatečně osluněnou podle výše uvedené normy. Toto posouzení je směrodatné pro zastínění pozemku souseda a diagramu zastínění. Pro vyšetření oslunění bytu v rodinném domku na pozemku je nutná přesná dispozice bytu se zaměřením oken (velikost, poloha). Dále se ve spise nachází graf zastínění stejné parcely včetně západního štítu domu na pozemku, vypracovaný rovněž Ing. arch. O. S. dne 18. 12. 2001, přičemž v průvodní zprávě tohoto grafu je uvedeno, že provedený graf zastínění nevypovídá žádoucí skutečnosti o celkovém oslunění bytu tak, jak to požaduje ČSN 73 4301- obytné budovy. Pro takové vyšetření oslunění je nutné mít k dispozici celkový výkres bytu včetně všech překážek, které by mohly mít vliv na oslunění (např. zahradní stavby a jejich výška vůči poloze oken obytných místností), a velikosti oken v bytu.

Rozhodnutím ze dne 30. 4. 2003, č. j. ÚSO/879/2001/Če bylo vydáno územní rozhodnutí o umístění stavby přístavby rodinného domu v k.ú. Ch. na pozemcích a s vedením přípojky NN po pozemku. V tomto rozhodnutí je uvedeno, že námitkám účastníka řízení MUDr. F. H., které se týkají nesouhlasu s umístěním přístavby rodinného domu, neboť přístavbou dojde k zastínění a snížení oslunění jeho pozemku, čímž dojde ke zhoršení životních podmínek i jeho životní pohody, nebylo vyhověno z těchto důvodů: Tyto námitky stavební úřad posoudil jako občanskoprávní námitky a v souladu s § 137 stavebního zákona odkázal účastníka řízení na soud. Vzhledem k tomu, že soud tyto námitky postoupil k rozhodnutí stavebnímu úřadu, stavební úřad je posoudil a rozhodl o nich na základě kladných stanovisek dotčených orgánů státní správy a šetřením na místě samém, přičemž zjistil že dům ve vlastnictví MUDr. H. je neobydlený, pozemek je v neudržovaném stavu bez výsadby, pouze v prostoru mezi navrhovanou přístavbou a rodinným domem se nachází starší vzrostlý ovocný strom, který sám již zastíňuje stávající rodinný dům MUDr. H.; dále z ověřené spisové dokumentace rodinného domu uložené v archívu stavebního úřadu vyplynulo, že k navrhované přístavbě je situované okno místnosti o výměře cca 15 m, která má sloužit jako kuchyň s obývacím pokojem, kdy tato místnost má ještě jedno okno situované do ulice C.. Ve dvorní přístavbě, která by mohla být dotčená přístavbou, se nachází pouze koupelna a kuchyňka. Obytná místnost, která se dále nachází ve dvorní přístavbě, je již situována naproti stávajícímu hospodářskému objektu na tomto pozemku. Dále stavební úřad vyslovil, že námitkám účastníka řízení MUDr. H., které se týkají nesouhlasu s umístěním stavby rodinného domu, neboť dojde ke zhoršení oslunění a osvětlení jeho nemovitosti, nebylo vyhověno, a to na základě předloženého grafu zastínění a dále na základě dalšího posouzení, jak je uvedeno v předcházející námitce. Ani námitkám účastníka řízení MUDr. H., které se týkají nesouhlasu s umístěním stavby rodinného domu, jelikož se jedná o zátopovou oblast a přístavbou dojde ke zvýšení vlhkosti na jeho pozemku i v jeho rodinném domě, nebylo vyhověno, neboť ke stavbě v záplavové oblasti se kladně vyjádřil odbor životního prostředí Magistrátu města Olomouce jako příslušný vodoprávní úřad, podle kterého navrhovanou přístavbou nedojde k ovlivnění hladiny spodní vody.

Rozhodnutím stěžovatele bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno výše uvedené rozhodnutí o umístění stavby přístavby rodinného domu. Stěžovatel ve svém rozhodnutí uvedl, že v průvodní zprávě ke grafu zastínění pozemku parc. č. v k. ú. Ch. a ke grafu zastínění štítu sousedního objektu s oknem obytné místnosti je uvedena doba 3 hodiny 10 minut, po kterou bude okno ve štítové stěně denně osluněno (v závislosti na hodnotách stanovených ČSN 73 4301 – Obytné budovy). Tato norma pak uvádí, že doba proslunění u obytných místností musí být při zanedbání oblačnosti od 1. března do 14. října nejméně 1,5 hodina denně, u bytů s dvěma a více obytnými místnostmi se doporučuje tříhodinové proslunění alespoň jedné obytné místnosti. Z předloženého diagramu zastínění a průvodní zprávy je podle stěžovatele zřejmé, že realizace navržené přístavby rodinného domu nezhorší proslunění obytné kuchyně i celého bytu a tudíž nezhorší životní podmínky uživatelů sousedních staveb nad míru přípustnou normovou hodnotou. Protože při umístění přístavby rodinného domu byly dotčeny veřejné zájmy chráněné zvláštními předpisy rozhodl stavební úřad po dohodě s dotčenými orgány státní správy, a to Hasičským záchranným sborem Olomouckého kraje a odborem životního prostředí Magistrátu města Olomouce (vydaly souhlasná stanoviska), jak mu to ukládá v § 126 stavebního zákona. K námitce vznesené žalobcem, že realizace stavby těžce zhorší odtokové poměry mezi nemovitostmi, odvolací orgán sdělil, že k posouzení této otázky byl v době zahájení řízení kompetentní dotčený orgán státní správy, a to odbor životního prostředí Magistrátu města Olomouce, který ve svém vyjádření ze dne 28. 11. 2001, č. j. ŽP/2570/01/Zv, podle § 14 zákona č. 138/1973 Sb., o vodách vydal souhlas s přístavbou rodinného domu s tím, že navrhovanou přístavbou rodinného domu nedojde k významnému ovlivnění odtokových poměrů z stávající lokality rodinného domu. K druhé námitce zpochybňující, že realizací stavby dojde k znemožnění přístupu větší požární nebo CO techniky na pozemek stavebníka, uvedl, že tuto otázku posoudil přímo na místě stavby při místním šetření dne 14. 9. 2001 pracovník Hasičského záchranného sboru Olomouckého kraje a ve vyjádření uvedl, že doporučuje vydání rozhodnutí o umístění předmětné přístavby rodinného domu z hlediska požární ochrany bez připomínek, neboť přístavba není v rozporu s ČSN 73 0802 o požární bezpečnosti staveb. Odmítnout bylo nutno i tu námitku, že předložený graf zastínění pozemku neodpovídá skutečnosti a nevypovídá o celkovém oslunění bytu. K tomuto stěžovatel sdělil, že odvolací orgán při přezkoumávání nezjistil žádný důvod, který by bránil přijmout jako kvalifikovaný důkaz předložený graf zastínění pozemku v k.ú. Ch. a graf zastínění štítu domu, na tomto pozemku umístěném, zpracovaný k tomu oprávněným autorizovaným architektem. Stěžovatel ve svém rozhodnutí závěrem dodal, že jestliže se odvolatel již v průběhu řízení domníval, že tyto podklady neodpovídají skutečnosti, měl předložit oponentní podklady, které by navrhovatelem předložené grafy zastínění zpochybnil, a dokázat takto pravdivost svého tvrzení, což se nestalo.

Krajský soud v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že se správní orgány obou stupňů nezabývaly zhoršením oslunění žalobcova bytu. V průběhu správního řízení byly sice za tímto účelem vypracovány dva grafy zastínění, avšak jejich důvodové zprávy výslovně uvádějí, že vypracované grafy nemají žádnou vypovídací schopnost k celkovému oslunění bytu tak, jak to požaduje příslušná ČSN. K takovému vyšetření oslunění zhotoviteli grafu chyběl celkový výkres bytu žalobce včetně překážek, které by mohly mít vliv na oslunění. Žalovaný přesto v rozporu s tímto stanoviskem v odůvodnění rozhodnutí vyhodnotil první z provedených grafů, z něhož dovodil rozsah oslunění bytu žalobce. Dospěl přitom k závěru, že realizace přístavby nezhorší proslunění obytné kuchyně i celého bytu, a tedy ani životní podmínky rodiny žalobce. Takovýto závěr je v rozporu s obsahem průvodní zprávy grafu. Žalovaný také žádným způsobem nezdůvodnil, proč z obou vyhotovených grafů vyhodnotil

jako podklad rozhodnutí pouze první z nich, ačkoliv výsledky měření v obou případech byly rozdílné. Žalovaný také nevzal v úvahu, že první z uvedených grafů byl vypracován dne 21. 8. 2001 k původnímu projektu, který byl následně v říjnu 2001 změněn tak, že situování přístavby bylo posunuto o 1 metr směrem od hranice obou pozemků. Lze předpokládat, že tato skutečnost se do oslunění nemovitosti promítla. Závěry žalovaného k této odvolací námitce proto soud považoval za nepřezkoumatelné z důvodu rozporu s obsahem správního spisu. Také druhou žalobní námitku, v níž žalobce zpochybnil správnost závěrů Hasičského záchranného sboru, že podmínky přístupu k nemovitosti jsou v souladu s ČSN, shledal krajský soud důvodnou. Žalobce opakovaně v průběhu správního řízení namítal, že závěr tohoto posouzení vychází z mylného předpokladu, že šíře místní komunikace je 6 metrů. Podle názoru žalobce je to pouhých 5 metrů. Správní orgány obou stupňů se touto námitkou nezabývaly a pouze opakovaně poukazovaly na zpochybňovanou požární zprávu. Takovýto postup je v rozporu s obecnou zásadou správního řízení, že správní orgán je povinen vždy spolehlivě zjistit skutkový stav věci (§ 3 odst. 4 zák. č. 71/1967 Sb., v platném znění - dále jen správní řád). Za důvodnou rovněž považoval krajský soud námitku žalobce, že se žalovaný, jakož i správní orgán I. stupně, dostatečně nevypořádali s námitkou týkající se odtokových poměrů v posuzované oblasti, zejména s přihlédnutím, že se tato oblast nachází v aktivním zátopovém území řeky M. Je sice pravdou, že se ve správním spise nachází vyjádření Magistrátu města Olomouce, odboru životního prostředí ze dne 28. 11. 2001, ovšem to především obsahuje vyjádření k přístavbě domu z obecného vodohospodářského hlediska, tj. pokud jde o přípojky, odpady a dešťovou kanalizaci a dále pouze uvádí, že přístavbou nedojde k významnému ovlivnění odtokových poměrů ze stávající lokality. K problematice, kterou žalobce považuje za prioritní, tj. posouzení odtoku povodňové vlny, se příslušný správní orgán nevyjádřil vůbec. Krajský soud proto dospěl k závěru, že s touto námitkou žalobce se správní orgány obou stupňů vypořádaly způsobem, který činí jejich závěry nepřezkoumatelnými. Z výše uvedených důvodů krajský soud zrušil napadené rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti a nedostatku důvodů rozhodnutí a protože skutkový stav, který vzal správní orgán za základ svého rozhodnutí, je v rozporu se správními spisy.

VI.

Nejvyšší správní soud přezkoumal kasační stížností napadené rozhodnutí krajského soudu a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Podle § 37 odst. 2 stavebního zákona stavební úřad v územním řízení posoudí návrh především z hlediska péče o životní prostředí a potřeb požadovaného opatření v území a jeho důsledků; přezkoumá návrh a jeho soulad s podklady podle odstavce 1 a předchozími rozhodnutími o území, posoudí, zda vyhovuje obecným technickým požadavkům na výstavbu...atd.

Podle § 4 odst. 1 vyhlášky č. 137/1998 Sb., při umísťování staveb a jejich začleňování do území musí být respektována omezení vyplývající z právních předpisů chránících veřejné zájmy, a předpokládaný rozvoj území, vyjádřený v územně plánovací dokumentaci, popřípadě v územně plánovacích podkladech. Umístění staveb musí odpovídat urbanistickému a architektonickému charakteru prostředí a požadavkům na zachování pohody bydlení. Umístěním stavby a jejím následným provozem nesmí být nad přípustnou míru obtěžováno okolí, zejména v obytném prostředí a ohrožována bezpečnost a plynulost provozu na přilehlých pozemních komunikacích.

Podle § 13 odst. 1 citované vyhlášky *negativní účinky staveb a jejich zařízení na životní prostředí, zejména škodlivé exhalace, hluk, teplo, otřesy, vibrace, prach, zápach, znečišťování vod a pozemních komunikací a zastínění budov, nesmí překročit limity uvedené v příslušných předpisech.*

Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 2. 2. 2006, č. j. 2 As 44/2005 - 116, (publikovaný pod č. 5/2006 Sb. NSS) judikoval, že *výše uvedená ustanovení nelze vykládat tak, že vždy, když jsou splněny požadavky stanovené v § 13 odst. 1 vyhlášky č. 137/1998 Sb., jsou automaticky také splněny požadavky podle § 8 odst. 1 cit. vyhlášky, zejména požadavek na zachování pohody bydlení, a požadavky vyplývající z § 4 odst. 1 cit. vyhlášky. Pokud žalobci ve správním řízení poukazovali na konkrétní skutečnosti, které zpochybňovaly splnění požadavku na pohodu bydlení, i když stanoviska dotčených orgánů státní správy konstatovala dodržení předepsaných limitů zatížení hlukem, měl se stěžovatel důkladně zabývat jejich tvrzeními právě i z hlediska zajištění pohody bydlení.*

Podle výše citovaného rozsudku je obsahem pojmu pohoda bydlení souhrn činitelů a vlivů, které přispívají k tomu, aby bydlení bylo zdravé, vhodné pro všechny kategorie uživatelů a aby byla vytvořena atmosféra klidného bydlení. Ta je dána zejména kvalitou jednotlivých složek životního prostředí, např. nízkou hladinou hluku, čistotou ovzduší, přiměřeným množstvím a kvalitou zeleně, nízkými emisemi pachů a prachu, osluněním aj. Správní orgán posuzuje, v čem případné narušení pohody bydlení v daném případě spočívá a konkretizuje intenzitu jejího narušení. Především zkoumá, zda nebyly překročeny limitní hodnoty negativních účinků stanovené právními předpisy, zejména hluku, množství škodlivin v ovzduší, intenzita osvětlení (zastínění, oslunění). Ovšem přestože určitá stavba nepřekračuje či nebude překračovat limitní hodnoty negativních účinků, může být za určitých okolností zdrojem obtěžování nad míru přiměřenou poměrům (§ 127 a násl. občanského zákoníku) a nemusí splňovat požadavek pohody bydlení. *Správní orgán při posuzování, zda je v konkrétním případě pohoda bydlení zajištěna, nemůže zcela abstrahovat ani od určitých subjektivních hledisek daných způsobem života osob, kterých se má stavba, jejíž vliv na pohodu bydlení je zkoumán, dotýkat; podmínkou zohlednění těchto subjektivních hledisek ovšem je, že způsob života dotčených osob a jejich z toho plynoucí subjektivní nároky na pohodu bydlení nevybočují v podstatné míře od obecných oprávněně požadovatelných standardů se zohledněním místních zvláštností dané lokality (viz výše uvedený rozsudek č. j. 2 As 44/2005 - 116).*

V konkrétním případě žalobce zhodnocení, zda zastínění a snížení oslunění nepřipustně snižuje pohodu bydlení, není pouze otázkou obsahu závazného stanoviska dotčeného orgánu, nýbrž je věcí autonomního posouzení stavebním úřadem či stěžovatelem po zhodnocení všech relevantních okolností.

V daném případě žalobce namítal, že stavbou dojde k zastínění a snížení oslunění jeho pozemku, čímž dojde ke zhoršení životních podmínek i jeho pohody bydlení. Stěžovatel ve svém rozhodnutí k tomu uvedl: „*V průvodní zprávě ke grafu zastínění pozemku v k. ú. Ch. a ke grafu zastínění štítu sousedního objektu s oknem obytné místnosti je uvedena doba 3 hodiny 10 minut, po kterou bude okno ve štítové stěně denně osluněno (v závislosti na hodnotách stanovených ČSN 73 4301 – Obytné budovy). Tato norma pak uvádí, že doba proslunění u obytných místností musí být při zanedbání oblačnosti od 1. března do 14. října nejméně 1,5 hodina denně, u bytů s dvěma a více obytnými místnostmi se doporučuje tříhodinové proslunění alespoň jedné obytné místnosti. Z předloženého diagramu zastínění a průvodní zprávy je zřejmé, že realizace navržené přístavby rodinného domu nezhorší*

proslunění obytné kuchyně i celého bytu a tudíž nezhorší životní podmínky uživatelů sousedních staveb nad míru přípustnou normovou hodnotou.“ Z rozhodnutí je zřejmé, že se stěžovatel již dále nezabýval tvrzením žalobce z hlediska zajištění pohody bydlení. Nevypořádal se například s místními zvláštnostmi dané lokality, přestože žalobce konkrétně namítal, že se předmětné pozemky nacházejí v záplavové oblasti. Žalobce rovněž namítal, že stavební úřad vycházel z nepravdivého zjištění, že dům ve vlastnictví žalobce je neobydlený, pozemek je v neudržovaném stavu bez výsadby. S touto námitkou nesprávného zjištění ohledně subjektivních hledisek pohody bydlení se stěžovatel rovněž nevypořádal.

Krajský soud zrušil dané rozhodnutí stěžovatele pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti a nedostatku důvodů rozhodnutí a protože skutkový stav, který vzal správní orgán za základ svého rozhodnutí, je v rozporu se správními spisy. Nespřezkoumatelnost a rozpor se správními spisy přitom spatřoval ve skutečnosti, že žalovaný uváděl, že vycházel z obou vyhotovených grafů zastínění, ze správního spisu však vyplývá, že si výsledky uvedené v předmětných grafech odporují. Nejvyšší správní soud se ztotožňuje s tímto posouzením, neboť v grafu zastínění ze dne 21. 8. 2001 je uvedeno, že okno sousedova domu získá slunce po dobu 3 hodin 10 minut při dodržení minimálního úhlu dopadu paprsku do okna 30%, což při náležité velikosti okenního otvoru do obytné místnosti činí tuto místnost dostatečně osluněnou podle výše uvedené normy. Naopak v opraveném grafu zastínění ze dne 18. 12. 2001 je v průvodní zprávě uvedeno, že provedený graf zastínění nevypovídá žádoucí skutečnosti o celkovém oslunění bytu tak, jak to požaduje ČSN 73 4301- obytné budovy. A navíc v původním i v opraveném grafu je zdůrazněno, že pro takové vyšetření oslunění bytu v rodinném domku na pozemku p.č. 61 je nutné mít k dispozici celkový výkres bytu včetně všech překážek, které by mohly mít vliv na oslunění (např. zahradní stavby a jejich výška vůči poloze oken obytných místností) a velikosti oken v bytu. Pokud spis obsahuje podklady pro rozhodnutí, jejichž obsahem jsou protichůdná sdělení, a správní orgán v odůvodnění rozhodnutí pouze vysloví, že vycházel z obou, ale nevyloží, proč vzal v úvahu pro své rozhodnutí obsah pouze jednoho a proč vyloučil protichůdné, je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné.

K problematice odtokových poměrů (posouzení odtoku povodňové vlny) v posuzované oblasti, která se nachází v aktivním zátopovém území řeky Moravy, stěžovatel uvedl, že k posouzení této otázky byl v době zahájení řízení kompetentní dotčený orgán státní správy, a to odbor životního prostředí Magistrát města Olomouce, který ve svém vyjádření ze dne 28. 11. 2001, č. j. ŽP/2570/01/Zv, podle § 14 zákona č. 138/1973 Sb., o vodách vydal souhlas s přístavbou rodinného domu s tím, že navrhovanou přístavbou rodinného domu nedojde k významnému ovlivnění odtokových poměrů z stávající lokality rodinného domu. Stěžovatel v kasační stížnosti především namítal, že stavební úřad je tímto vyjádřením dotčeného orgánu státní správy vázán ve smyslu ustanovení § 126 odst. 1 stavebního zákona, a tedy se ani sám s těmito námitkami vypořádat nemůže. Je sice pravdou, že se touto problematikou má primárně zabývat dotčený orgán státní správy, ovšem neznamená to, že by stavební úřad nepřihlížel k situaci v zaplavované oblasti při svém rozhodování, jehož obsahem je hodnocení souhrnu veřejných zájmů z celkového úhlu pohledu, v rámci něhož je rovněž povinen rozhodovat o splnění požadavků pohody bydlení se zohledněním místních zvláštností dané lokality.

Pokud jde o další okruh problémů, a sice o podmínky přístupu k nemovitosti, je opět nutno ve shodě s názorem krajského soudu konstatovat, že stěžovatel se ve svém rozhodnutí nevypořádal se zcela konkrétními skutkovými námitkami žalobců stran šířky příjezdové komunikace ke stavbě. Jestliže žalobce uvádí, že komunikace je užší, než je uvedeno

ve stanovisko Hasičského záchranného sboru Olomouckého kraje, pak tuto skutečnost nebylo možno pominout a stěžovatel měl zjistit, jaký je skutečný stav věci v tomto ohledu. Pokud by zjistil, že šířka komunikace neodpovídá údajům ve stanovisku, měl na to upozornit dotčený orgán státní správy a dotázat se jej, zda i ve světle nových skutečností setrvává na původním stanovisku, anebo zda svůj názor s ohledem na tato nova mění. Tím by stěžovatel nijak nezasáhl do pravomocí dotčeného orgánu státní správy a nedopustil se excesu ze svých pravomocí, naopak by nejlepším možným způsobem dostál požadavku přesného a úplného zjištění skutečného stavu věci, neboť v ústavním a právním státě, jímž Česká republika je, si nelze představit, že dotčený orgán státní správy by takové sdělení ignoroval a nezabýval se jím v souladu se zákonem a z hlediska úkolů, které jsou mu zákonem svěřeny.

VII.

Žádná ze stížních námitek nebyla důvodná, proto Nejvyšší správní soud nedůvodnou kasační stížnost podle § 110 odst. 1 poslední věty s. ř. s. zamítl.

VIII.

Stěžovatel neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti ze zákona. Žalobce měl ve věci úspěch, nevznikly mu však náklady řízení o kasační stížnosti. Soud mu proto náhradu nákladů řízení nepřiznal (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.).

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. února 2007

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu